

2017.

PIPACS-VERSEK

ISBN 978-615-00-0977-3

Tartalomjegyzék

Versek óvodásoknak.....	6
Csipetke	6
Víz.....	7
Szél.....	8
Fel-le	8
Mondóka.....	9
Toporgó.....	10
Három barát	11
Kis hegyi patak	12
Két gesztenyefa	14
Kérek	14
Vetve a fészek.....	15
Jaj!.....	16
Itt a piros.....	17
Irkafirka Irma	17
Hó	18
Hétköznap tündérei	19
Etető.....	20
Estefelé	21
Ence pence	21
Kiskutya	22
December	22
Csorda	23
Öt kismacska	24
Fekete, fehér és szürke	25
Szójáték	26
Galambok.....	27

Szilveszter.....	27
Labda.....	28
Asztal.....	28
Lepke.....	29
Lulifáni.....	29
Szeresd a kutyát.....	30
Finomságok.....	31
Hamm!.....	31
Tél.....	31
Kiskert.....	32
Vonalka.....	33
Nagyobbacsákáknak, iskolába - 6-10 évesig.....	34
Édesanya.....	34
Mikulás.....	35
Divat.....	36
Fészkek az erdőn.....	37
Cirkusz.....	38
Borsszem.....	39
Békakirály.....	39
Béka.....	41
Az én erdőm.....	41
Atom család.....	42
Aranyos ősz.....	43
Angol.....	44
Álom.....	45
Altató.....	45
Állatkert.....	46
A ló, a kastély meg a királylány.....	47
A kis ház.....	48
A hentes, a pék, a kertészlegény.....	49
Rénke.....	50

Little Jack Horner változatok (angol mondóka).....	52
Levél	53
Mi lesz ebédre?	55
Csomagocska.....	56
Télapó húskonzervei.....	56
Huszár	57
Tél apó háza.....	58
Mi ez a levegőben?	60
Szó-játék.....	61
Igézés.....	61
Anyák napjára.....	62
Gőzvasút.....	64
Még nagyobbaknak - 10-14 éveseknek.....	65
Rigó ha lennék.....	65
Útravaló	66
Ne bánts másit!.....	68
Édes Anyák.....	69
Béka	70
Emberek	70
Pipacs	71
Könyv	71
Mese.....	72
Szüret.....	73
Fenyőfák	73
Kutyák.....	74
Nyári vihar	74
Papa-mama.....	75
Sárga	75
Kiszámoló	76
Szőkevénymese.....	76
Hőség.....	77

Lepkék.....	78
Mesemondó.....	78
Micimaci.....	79
Miért hosszú a zsiráf nyaka?.....	79
Vacsora.....	81
Miért csíkos a zebra?.....	82
Kis sün.....	84
Mondóka.....	87
Éjjel van.....	88
Égi csikón.....	89
Találós kérdés.....	89
Tíz tojás.....	90
Ki érti meg?.....	91
Kisasszonyok havában.....	92
Építkezés.....	93
A bizonyítvány.....	94
Haza.....	95
Iskolaszünet.....	97
Ember.....	98
Külföldi szerzőktől fordítva.....	99
Agnija Barto: Felesleges vagyok.....	99
William Blake: Egy álom.....	99
R. L. Stevenson: A hinta.....	100
Emily Dickinson: Könyv.....	101
Robert Frost : Porhó.....	101
Rudyard Kipling: Ha.....	102
Wilcox: Tú és Cérna.....	103

Versek óvodásoknak

Csipetke

Van egy pipink, Csip.
Felugrik a kispadra,
onnan meg az asztalra
- mindjárt belénk csíp!

•

Van egy kacsánk, Háp.
Belenéz a lábosba,
azután a fazékba,
- mindent összerág!

•

Van egy libánk, Gá.
Hosszú nyakát csóválja,
pocsolyában csodálja
- igen büszke rá!

•

Van egy pulykánk, Krú.
Megkerget az udvaron,
átzavar a városon,
- szörnyű haragú!

*

Víz

Csipp csepp, cseppen,
csobban, csurran,
búvó patak
földből buggyan.
Ér lesz belőle,
érből patak,
patakok folyót
duzzasztanak.
Folyók torkollnak
tengerekbe,
s őket óceán
fogja egybe.
Vizei napba
kíváncoznak,
párafelhővé
párolognak.
Felhőből zápor
hull a földre,
cseppek pottyannak
tündökölve,
utat lelnek
mélység felé,
forrás magvába
futnak belé,
és máris csipp csepp,
cseppen, csurran,
búvó patak
ismét kibukkan.

Szüntelen tart
vándorlása,
kincsünk, vizünk
körforgása.

*

Szél

Milyen ügyesek a szelek,
forgatják a szélkereket!
Meleget visznek a házba,
napfényt éjsötét szobába.

De mogorvák is a szelek,
vihart hozhatnak, heveset!
Erdőt dúlnak, tetővázat,
szétcincálják a faházat.

*

Fel-le

Míg a szekér hegyre felér,
csikorogva, nyögve beszél:
Jaj, de magasak a bércek,
húzó-vonom, mégsem érek!

De lefele vígan kattog,
kackiásan, fürgén csattog:
Ihaj, csuhaj, tűnnek bércek,
nemsokára célhoz érek!

*

Mondóka

A pilisi hegyekben
hegyekben
a zabomat hegyeztem
hegyeztem.

A pilisi dombokra
dombokra
felszaladt az uborka
uborka.

A zempléni hegyekben
hegyekben
fenyőfákat legyeztem
legyeztem.

A zempléni dombokon
dombokon
Nap lesett a lombokon
lombokon.

A bakonyi hegyekben
hegyekben
betyár állt a nyeregben
nyeregben.

A bakonyi dombokon
dombokon
mókus futott lombokon
lombokon.

*

Toporgó

Tetőn toppanó,
égből pottyanó
loboncos szakáll...
arcra derű száll,
puttonyt osztogat
óriás pocak,
- Téalapó vagy magad...!

Mézes mogyoró
illat csudajó,
kis krampusz-sereg,
ujjongó gyerek...
Lobban gyertyaláng,
árad muzsikánk,
sül a sütemény,
- Mikulás vagyok én...!

*

Három barát

Csülökcsonti Gerzson
birtoka egy garzon,
kitölti terét teljesen,
nem fér belé egy bolha sem,
s ha terjedelmes fenekét
betolja, fut a hangyanép.
De megfordulni nem tud már,
ki is, be is tolatva jár.
Az ám!

Mócsingvári Vacak
háza csupa kacat,
gyűjtöget rongyot eleget,
mert szereti a meleget.
Házába mindet betúrja,
a fagyban magát befúrja,
s vidáman néz ki rátok,
didergő kutyabarátok.
Az ám!

Kajlafül Pamacska
tanítványa macska,
híre jár hegyen is túl,
ahol a kismalac túr.
Tornát és illemtant oktat,
minden macskát megpofozgat,
ha kaffan bósz ugatása,
ész nélkül másznak a fára.
Az ám!

E három jó barát
a kerítésen át
fél szemmel mindig figyel.
Biciklist, nadrágost
elkaptak már számost,
s tolvajt is jószerivel.
Jogos a csülökcsont,
porcogó, karajroncs,
hordjuk hát mind elibük,
hírmondó sem marad,
felfalják perc alatt,
bármennyit is terítünk.
A tál, ha kinyalva,
kifekszik a napra,
s alszik a három barát.
S kegyesen engedik,
hogy néha percekig
táncoljanak a macskák.

*

Kis hegyi patak

Gyere, te kis hegyi patak,
csörgedezz vidáman;
míg kicsi vagy, bujdokolhatsz
kövek árnyékában.

Kavicsokat kerekíthetsz
gömbölyűre, szépre,
minden erdőjáró felnőtt
s gyermek örömére.

Azután, ha megerősödsz,
játszódhatsz a malom
kerekének lapátjával -
molnár örül azon.

A búzából lisztet zsákol
vízimolnár legény,
nem is sütnék jobb kenyeret
széles föld kerekén.

Virgonc utadat, ha mégis
egy-egy gát megszabja,
a malomtó pisztrángjai
átugrálnak rajta.

Kis halacskák fickándoznak
tisztá, szűrt vizedben.
Vigyázzunk rád, fuss szaporán,
szélnél sebesebben!

*

Két gesztenyefa

Két gesztenyefámra
- hiszed-e, vagy mégse' -
rászállt két madárka,
pont a közepébe.

Szelíd galamb hussant
szelíd gesztenyére,
vadgalamb meg huppant
a vadgesztenyére.

A két galamb legott
munka után nézett;
közös fészket rakott
kicsi gerlicéknek.

*

Kérek

Kérek babát
és hozzá ruhát.
Kérek hintát,
mit tart a faág.
Autót is kérek,
lendkerekest,
és biciklit is,
hegymenettest.

Mesekönyvet,
babaruhát,
és sorolnám még
száz napon át.
De este lett,
s csak egy vágy tör rám:
nem is kell más
csak az anyukám!

*

Vetve a fészek

Vetve a fészek, kismadaram,
párnácska, paplan mind benne van.
Bújj be madárka, hunyd be szemed,
fáradt mama is, alszik veled.
Pipu kutyád sem kóborol el.
Kosarát nézi szeretettel,
ugrik helyére, körbe forog,
és máris alszik, nem hunyorog.
Aludj babám, aludj csillagom,
álommanó halkan beoson,
kanári, cica csendesedik,
egyik sem ébred fel reggelig.
Álmodban várjon ezer játék,
királylány, herceg, száz ajándék.
Kívánom néked szeretettel,
csak szépet álmodj, míg felnőtt leszel!

*

Jaj!

Jaj, de ráz a köves út,
hegyre fut meg völgybe fut,
de bármilyen messze jut,
nagyon rázós ez az út!

Jaj, de mély a kávas kút,
láncon lógó vödre rút!
Lehet akármilyen rút,
mégis jó vizű a kút!

Jaj, de magas ez a hegy,
bőven terem rajta meggy!
Akármennyi is a meggy,
attól még magas a hegy!

Jaj, de széles a folyó,
úszik rajta száz hajó!
Akármennyi a hajó,
mégis széles a folyó!

Jaj, de fényes ez a ház,
van is rajta ablak száz!
De bármiből is van száz,
tükörfényes ez a ház!

Jaj, de pompás ez a bolt,
három ajtaja is volt!
Akárhány ajtaja volt,
mindent árul ez a bolt!

*

Itt a piros

Itt a piros, hol a piros,
lila meg a sárga?
Üde szirmot villant tavasz
ezernyi virága.
Kicsi süni nyújtózkodik,
hullt avar az ágya,
százszorszép a takarója,
hólé a teája.
Pocok oson vendégségbe,
sün elébe lebben.
Rég láttalak, hideg van még,
öltözz melegebben!
De a pocok földbe ásott
lyukában sem reszket.
Eredj süni, magadnak végy
meleg téli dresszet!

*

Irkafirka Irma

Irkafirka Irma
emlékkönyvbe írna,
naplót is vezetne
- lenne hozzá kedve -,
veretes könyvekbe
betűket töltene,
szépen díszítené,
rajzoló, festené.

De sajnós az Irma
betűkkel nem bírna!
Nem járt iskolába,
sem az óvodába.
Neki a betű csak
ákombákom, kricszkraksz;
mivelhogy az Irma
csak rajz, irkafirka.

Nincs keze, se lába,
csak papíron járna,
hogya járni tudna
- mert ő csak egy ábra.
Nem járt iskolába,
sem az óvodába,
nem töltöttek tudást
üres kobakjába.
Sajnos!

*

Hó

Ujjuj, mitől lett szép fehér
a szemközti háztető?
Eljött éjjel, s bemázolta
Berci bácsi, a festő?

Ujjuj, nemcsak a háztető,
a fák is mind fehéren
lógatják az ágaikat,
nem állnak már kevélyen.

Bánatos-fehér az utca,
dideregnek a padok.
Valami nagy szózó gép az,
ami erre járhatott!

Nem lehetett Berci bácsi,
nem tehetett ő ilyet,
hiszen ő csak a falakat,
a szobákat festi meg.

Ujjuj, nem értem, nem értem...
de bánatra semmi ok.
Meggkérdzem anyukámat,
tőle mindent megtudok

*

Hétköznap tündérei

Táncol a tündér,
jár a keze,
porszívó, porrongy
kerül bele,
ezüstöt tisztít,
ablakot mos,
tiszt a lakás,
varázslatos.

Hajlik a tündér,
lisztet szítál,
kelő tésztával
púpos a tál,
kemence telik,
illat zenél,
varázslatosan
sül a kenyér.

Sóhajt a tündér,
gond jár vele,
arcod simítja
hús tenyere,
lázadat méri,
vigaszt is ad,
gyógyszert varázsol
percek alatt.

*

Etető

Madárbirs kucorog
a dombon,
bogyója piroslik
a lombon.
Verébhád telepedik
rája,
madárbirs az etető
tálja.

*

Estefelé

Este, mikor a csend leszáll,
halkul a város, némul a táj,
aludni tér, fészkére száll,
lomb közé bújjik sok kis madár.
Vonathütyü úszik a levegőben,
gulya kolompol hazamenőben.
Kutyánk a kertből figyel őköt,
megugatja a járókelőket.

*

Ence pence

Ence pence lepence
begyűjtva a kemence,
kenyérke sült benne.
Ence pence váncos
sült ott még a lángos
meg szép kerek zsemle.
Ence pence szerencse,
hogy a pék jól keverte,
dagasztotta, keltette.
Ence pence tünemény
finom lett a sütemény,
mind elfogyott este.

*

Kiskutya

Gyere, te picike!
Idejőjj ízibe!
Ne harapj, ne ugass,
Barátságot mutass.
Haza, ha elkísérsz,
Enni is kapsz, ha kérsz...
Lulukám otthon vár,
Búsul, mert toroka fáj.
Ha meglát, megörül,
Táncra is penderül.
Ne kószálj gazdátlan,
Mától új gazdád van!

*

December

Hó, hó, hó
- felhő szakadó,
puha takaró.
Jég, jég, jég
- utat borít még
nem is olyan rég.
Ló, ló, ló
- rénszarvas szánkó,
rajta Téalapó.
Tél, tél, tél
- feltámad a szél,
arcát fedi dér.

Hó, jég, tél, szél,
mély éj, gyér fény,
számos a cél,
fárad szegény.
Gyér fényben, mély éjben
szán siklik éjfélen,
falusi főtéren
szél zenél, úgy vélem.

*

Csorda

Kipikopi patkó,
iderobog hat ló.
Milyen csuda ménes!
Gazdájuk meg mérges:
- Nyeregszójuk laza,
menjenek csak haza!

Diliduli diszkó,
röfög itt hat disznó.
Milyen csuda konda!
Lesz finom szalonna...
- Nem megyünk ma bótba,
sipirc, be az ólba!

Biriburi barka,
béget ott hat birka.
Milyen csuda nyáj az!

A juhász meg nyájas:
furulyázik, ahol
vár rájuk az akol!

Bikibüki baka,
tüzet fúj hat bika.
Milyen csuda gulya!
Gulyása meg mulya!
Szénáját fogyasztják,
Jászolba rogyasztják!

*

Öt kismacska

Kertbe vittem öt kismacskát,
s nem maradt, csak négy,
mert az egyik megijedt, hogy
rászállott a légy.

Ijedtében sebesen a
konyhába szaladt,
a maradék négy viszont az
ajtónál maradt.

Itt az egyik észrevett egy
kicsi egeret,
úzni kezdte, így a négyből
három cica lett.

Közülük is volt egy, aki
tetőre kapott,
és lejönni nem tudott, csak
hosszan nyávogott.

A megmaradt két macskából
medencébe jött,
s macskamosdást mutatott be
egyik kis kölyök.

Az utolsó macska járt jól,
kedves gyerekek,
Kék csuporban ő kapta meg
a finom tejet!

*

Fekete, fehér és szürke

Fekete, fehér és szürke,
három cica ül a fűbe.

Kis, pici gombóc mindhárom,
nemrég születtek, a nyáron.

Anyjuk figyelik meredten,
megfeszített figyelemben.

Tanulnak tetőre kúszni,
vadászni kushadva csúszni,

elismerni Bodri rangját,
félve kerülni haragját,
magukat mosdatni szépen,
egyensúlyozni a széken,
s cicaiskolai tantárgy
tisztán tartani a mancsát.

Megbújni gazdi ölében,
dorombolni szép kövéren,

nyivákolva nyekeregni,
buzgón tejet lefetyelni.

De legfőbb tárgy maradt mára:
ha baj van, uccu, a fára!

*

Szójáték

Mérges kutya acsarog,
bámészkodó ácsorog.
Új háztetőt ácsolok,
víz a résen átcsorog.

•

Cica tejure áhítózik,
csupor körül ácsingózik,
ha megitta, ásítózik,
gazdasszonya sápítózik

*

Galambok

Örvösgalamb, gatyásgalamb
toronyra száll, giling-galang.

Megszólalnak a harangok,
felrebbenek a galambok.

Leszállnak a piactérre,
lesik, mi lehet ebédre.

Lángosdarab, kenyérmorzsa,
finom kelkáposzta torzsa.

Öreg néni magokat szór,
kis leányka kiflit morzsol.

Nekilátnak derekasan,
mind felcsípiik hamarosan.

Sürög-forog a két galamb,
s mire ismét szól a harang,

újra a toronyra szállnak,
s jóllakottan szundikálnak.

*

Szilveszter

Szél süvít, énekel,
táncol a hópehely,
leszáll az est hamar,
elnémul az avar,
hó lepi vastagon,
megül az ablakon.

Roggyant fák derekát
fagy görbíti tovább.
Hallgat a nagy folyó,
nem kürtöl a hajó,
csendben alszik a rév,
megint eltelt egy év.

*

Labda

Balaton partján röppen a labda,
négy kislány áll ki körbe a napra.
Egyikük adja, a másik kapja,
oda és vissza repül a labda.
Kacagva futnak délben a strandra,
dobják a labdát erre meg arra.
Forog és pörög, pattog a labda,
játszik a fürdő apraja-nagyja.
Mosolygó arcok, nevetés hangja,
abrakadabra, csodás a labda!

*

Asztal

Terítjük az asztalt, készen az ebéd,
asztallapra terítő, futó is kell még.
Asztalfiókból kerül dísznek a gyertya,
asztalkendőt hajtunk minden tányérra.

Asztalvégre én ülök, főhely a tiéd,
te leszel az asztalnok, én meg a szomszéd.

Asztaltársainkkal megebédelünk,
asztalbontás után táncra perdülünk.

*

Lepke

Röpke lepke száll a kertbe
jobbra-balra csap libegve,
mintha vidám párt keresne
kivel tovább repdeshetne.

Mivel keresi a párját,
felvette legszebb ruháját,
tűzpirosat barna pettyel,
ebben volt a legszebb reggel.
Harmatcseppben mosakodott,
tótükörben páváskodott,
majd elindult valamerre -
így került hozzánk a kertbe.

*

Lulifáni

Lavórparton liccs-loccs
Lulifáni mit mos?
Babaruhát, kissapkát,
kistakarót, kispárnát,
majd a babák zokniját,

téli-nyári kabátkát,
babatáskát, labdákat,
szakadt fülű pandákat,
kiságyakat, kisszéket,
babakocsi betétet.
Kiscipőket sorra vesz...
- Ejha, máris öblögetsz?

*

Szeresd a kutyát

Szeresd a kutyát,
mert hűséges társ,
a bajban el nem hagy,
rád mindig vigyáz.
Rajongva követi lépteidet,
jókedvben együtt örül veled.
Hozzád simul a
kertben, ha lépsz,
őrzi a házat, ha
aludni mész.
Szeresd ezért, mint
önmagadat,
mindig legyen neki
jó falat.
Megérdemli, mert
igaz barát,
fáradhatatlan
teszi dolgát.

*

Finomságok

Mákos tészta, grízes tészta
- tányéromra kapom még ma?
Szilvás gombóc, túrógombóc
- megéhezel, ha rágondolsz!
Tejbegríz, tejberizs
- kérünk ebből, s abból is!
Palacsinta, farsangi fánk
- finomat süt az anyukánk!

*

Hamm!

Falatom, falatom
betöltöm a szájamon.
Megőrli a kis malom,
lecsúszik a garaton.
Beesik a kis bendőbe,
nagy és erős leszek tőle.
Minden nap jár a malom,
míg nyelem a falatom.

*

Tél

Havas terítőt kötött az idő a tájra,
ráborult a mezőkre Tél fehér subája.
Őz lábnyoma a gomblyuk ezen a kabáton,
vonatsínek fonalat húznak a varráson.

Mackócsalád barlangzsebet talált a kabáton,
félidőben jár náluk a mély, téli álom.
Csend van. Fa dereka reccsen csak letörve,
lapuló kisnyúl fülel fürkészőn a csöndbe.

*

Kiskert

Eljött hozzánk tavaszmanó
meleghezó szelekkel,
felástuk a veteményest,
bevetettük zöldséggel.
Pasztinákat, karalábét
ültettünk a kiskertbe,
petrezselymet, zellert is, hogy
kerüljön a levesbe,
sárgarépat, kelkáposztát.
Ha nem lenne kerítés,
eljönnének a nyuszikák,
s egykettőre megennék.
Burgonyát fészekbe raktunk
a hús mellé köretnek,
uborka és paradicsom
salátába jöhetnek.
Virágmagokat is szórtunk,
díszéül a kiskertnek.
Ó, de gyönyörű lesz nyáron,
ha a magok kikelnek!

*

Vonalka

Ez itt Vonalka.
Mi lesz belőle?
Lehetne nagy ház,
piros tetővel.

De hogyha még több
Vonalka lenne,
Maszat kutyus is
helyére lelne.

Kis házat kapna,
nyomban bemenne,
onnan vigyázna
miránk, s a kertre!

*

Nagyobbacska'knak, iskolába

6-10 évesig

Édesanya

Ha csendből hull elő csengettyűző szava
a kisszoba apró fényei közül,
nem kérdés, bizonyosság: ő egy Édesanya,
álomszörny - hessentő, sose könyörül.

Derengő glóriát regék fonnak neki,
kering feje körül a mesevilág.
Kisgyermek apró kezét kézbeveszi,
s batárrá változik a meleg kiságy,

imbolygó hajó lesz hullámok taraján,
héliummal töltött, színpompás lufi;
győzelmet arat vad indiánhad raján,
mesél, míg a gyermek el tud aludni.

Drága anyai kéz, mire nem vagy képes,
legyél bár sima, vagy barázdált tenyér!
Tőled lesz az otthon tiszta, meleg, fényes,
tőled ízesül a megszegett kenyér.

Lábaid elkopnak a sok futkosástól;
visszér kígyóz, izom, ín nyilall, dagad,
mindig gondoskodnod kell valaki másról,
tettek tonnáival mérheted magad.

Minden porcikádat versbe foglalhatnám,
mégse lenne elég szép a köszönet!
Érdeméremképpen, drága Édesanyám,
hálám jusson néked, örök szeretet!

*

Mikulás

Aggódok Mama, nagyon aggódok...
megmostam fülem kétszer is már,
de hallom-e, ha halk dobbanással
tetőnkre száll a rénszarvas-szán?

Aggódok Mama, nagyon aggódok...
a Mikulást, ha tetőnkön jár,
és rendőr bácsi ott fent meglátja,
még dutyiba is beviszi tán...

Ha ébren leszek, őszintén szólva
attól is tartok, drága Mamám,
a Télapótól fogok-e félni,
mikor lepottyan kémény lyukán...?

Azt sem tudom, hogy vajon mint fér be
szegényke minden szűk kéménybe...?
Nem lesz-e kormos piros ruhája?
Szerinted Mama, ki mos reája?

Tudod Mama, már nagyon vívódom,
ne bújjak-e a paplan alá...
mert ha törekedtem is a jóra,
még virgácsot is hozhat talán...

Mit mondok akkor, hogyha megszólít
és csoki helyett virgácsot ad?
Azt hiszem, mégis jobb, ha lefekszem...
rád bízom Mama, virrassz magad...

*

Divat

Bajuszkötő, bocskor, bekecs
- viselte ezt sok kis nemes.
Rámás csizma, kamásli
- nem járt ebben akárki.
Kacabajka, kacagány
- ilyet hordott ükapám.
Míder, turnúr, krinolin
- ükanyám viselte mind.
Én is venném nyugodtan,
ha ez lenne divatban.
De mivel nincs divatban,
én sem hordom nyugodtan.

*

Fészkek az erdön

Rigófészek, két picike
márványtojás bújik benne.

Zöldes héjuk oly erezett!
Mint fakéreg, repedezett.

Egyik most kezd moco­rogni,
tört héjából csőr bukkan ki.

Csapzott, újszülött madárka
les pislogva a világra.

Kopasz rigó, pelyhes bagoly,
Fióka, ki erdön dalol,

madárfészek puha mélyén
dús eledelt remél békén.

Szúnyog­lár­vát, férget, legyet
madárszülő fog eleget.

Tátott csőrükbe betömik,
egész napjuk ezzel telik.

*

Cirkusz

Sötét porond, zene zúg fel,
cirkusz gála kezdődik el,
s mint falevél, ha szél forog,
kirajzanak a táncosok.

Lobogó láng a ruhájuk,
bohóc bukfencez utánuk.
Dob döndül, csattog kasztanyett
pördül, siklik a jégbalett.

Hujjog rézbőrű indián,
fokost visel a derekán.
Szélvészként forog magában,
három lány csüng a nyakában.

Gyűrűn hintáz a légtornász,
az akrobata rudat mász,
égő hulahopp karikát
zsonglőr fölfele hajigál.

Rézsípot fúj az idomár,
négy jegesmedve trombitál,
gitárt penget, majd integet,
s hasalva nyalja a jeget.

Hujja hujja hoppla hó, cirkuszba járni jó!

*

Borsszem

Pilleháton, szöcskeszárnyon
röpköd Jankó pókfonálon.
Légy hordár csomagját hordja,
benne pirinyó piskóta,
ne éhezzen, míg az égi
pályaudvart el nem éri,
s a restiben (tarka réten)
vacsorázhat lomblevélen.
De jó lenne Borsszem Jankó,
ha lehetnék egy kis cankó!
Lennék csak a méreted,
utazgatnék én veled!

*

Békakirály

Békakirály ugrált
be a szobába,
feszít a sámlin, mint trónszéken.
Hiába trónol,
a zsombékos tóról
eltévedt szegény, úgy nézem.
Élete párja az
árokban várja,
a díszkíséret száját tát.
Gyíkok, kabócák
aggódva mondják:
- Hol van a király, jöjjön hát!

Tücskök és sáskák
álmosan várják
zenélni mikor kezdhetnek?
Gekko karmester
pálcát szorongat:
- Egy kis keringőt kezdetnek...
Kvak király pislog,
pocakja lüktet,
s bár koronája nincs neki,
száját kitátja,
bekap egy legyet,
hisz terített asztal megilleti.
Megörül erre
kis Lulifáni:
- Tartsuk meg! - kiáltja lelkesen.
- Szúnyogot, hangyát,
legyet megenne,
s nem kéne félnem cseppet sem!
Szürkébe hajlik
már a világos,
mire a vitát befejezzük,
dobozban visszük
Kvakot az útra,
s az árokparton elengedjük.
Egy perc se telt el,
vitéz Kvak mester
a fűbe máris beleugrott,
kis Lulifáni
búcsút is intett,
s megsiratta a jó légyfogót.

*

Béka

Kecskebéka, látlak-e még ma?
- Itt vagyok éppen, esti sötétben.
Közelebb jönnél, kútba ugornék,
kútból kihúznál, fűbe bebújnék.
Elugrálnék a zsombékos tóra,
nem ijedeznék, ha jön a gólya.
Bújnék előle nád rejtekébe,
kövek aljához, vén fa tövébe.

*

Az én erdőm

A mi kis kertünk nekem nagy erdő.
Sok sűrű bokor, bogyókat termő,
félelmes zúgás, hogyha fúj a szél,
szelíd susogás, ha már nincs veszély.
Tavasztó őszig gyümölcsöt érlel,
a veteményes ellát zöldséggel,
bodza illatoz, akác, orgona,
trombitavirág fut a falakra.
Szürkületkor, ha esti harang szólt,
verébhád szállja meg az itatót.
Szajkópár cserreg, galamb fészket rak,
cinege keres bogyót, magvakat.
Hajladozó nyírfák alatt kis tisztás,
olykor itt a vakond alagutat ás,

dombokat emel, és néha kitekint,
majd visszahúzódva tovább ás megint.
Titkos rejtek bújik fenyőfák alatt,
tuják vigyázzák, águk simogat.
Meggyfa ágán hinta, könnyen röppenő...
Ó de gyorsan múlik nálunk az idő.
Látod, minden van a mi kertünkben!
Nem kívánczik el innen senki sem.
S ha erre jársz, te se hagyjál minket ki,
ígérem, jól fogunk elbeszélgetni!

*

Atom család

Az Atom családban
nagy öröm volt kedden!
Egy kisbabát vártak,
s megszülettek ketten!

Oxigén, a kislány
nézi az ikreket:
- Hajszádra egyformák...
Hát ez meg hogy lehet?

Atom papa s mama
nagyon töri fejét,
kis csemetéiket
hogyan is nevezzék?

- Hidrogén egy legyen! -
mutatnak egyikre,
- s az Hidrogén kettő,
ha nincs ellenedre!

A két kis Hidrogén
nővérehez mászik,
s vízzé kapcsolódva
molekulát játszik.

El is folynak gyorsan
vezetékbe, csapba,
hogy minden kis gyermek
a szomját olthassa.

*

Aranyos ősz

Vörös, arany, sárga
ruhát vett az erdő
magára.

Dagadozó párna
fölötte egy felhő
magába.

Vadóc szellő morran,
száraz avart zörget,
ősz roppan,

érett termés koppan,
vadgesztenye burka
szétrobban.

Mogyoró, dió, makk
fáról földre rázva
potyogó,

hej, vaddisznószájba,
mókus kamrájába
csudajó.

De a madárfészkek
lakói most félnek
szegények

sokuk elszállt délnek,
ahol eleséget
remélnek.

*

Angol

Angolkertben angolpark,
kapujához angol tart,
angolszalonnát eddegél,
angoltapasz csík a fején.

Vállát angolkürt húzza le,
zsebben angolkeserűje.
Angolkisasszony követi,
angolkeringő szól neki,
angolnák csúsznak utánuk,
földig lekopott a lábuk!

*

Álom

Álmomban hol jártam?
Erdőbe sétáltam,
aztán a mezőre,
mindig csak előre.
Majd az út elfordult,
a lábam meglódult,
szaladtam, siettem,
s egyszer csak megjöttem.
Apuka, anyuka
szaladt a kapuba,
csókoltak, öleltek,
de nagyon szerettek!

*

Altató

Aludj csillagom hunyd be a szemed,
látod mama is lefekszik veled,
simítja takaród, őrzi álmodat,
míg az álommanó meg nem látogat.

Altatót dúdol, mesélget neked,
amíg elalszol, fogja a kezed.
Hold fénye világít be az ablakon
elszundít mama is, aludj csillagom.

*

Állatkert

Majom majszol magokat,
gyümölcsöt is elfogad.
Mókus mókáz fa ágán,
száll a farka szél szárnyán.
Mackó magába fordul,
a nézőkre rámordul.
Bárány báván báméskodik,
türelmesen várakozik.
Oroszlán orrát felszegve
büszkén néz az emberre.
Elefáni ételt vár,
trombitál, ha üres a tál.
Víziló vízbe merül le,
nem látszik más, csak két szeme.
Orrszarvú, zsiráf, zebra vár,
ha az állatkert nyitva már.

*

A ló, a kastély meg a királylány

Hol volt, hol nem volt, Meseországban
vadló csapatban kis póni élt.
Szelíd pataknál, virágos réten
boldogan nyargalt, sohase félt.

•

De jött egy reggel, vadász sereggel
büszke királylány kilovagolt.
Arra vitt útja, kürtjét megfújta,
s lovakat fogni vígan indult.

•

Jaj, te kis póni, mi lesz most veled?
Gyenge vagy, félős, lassú is még.
Pányvával úznak, rabszíjra fűznek -
azt hiszed már, hogy közel a vég.

•

Este a sereg fáradtan léptet
zsákmányával a kastély fele.
Köztük a póni, feje lehorgad,
sebes a lába, nincs ereje.

•

De benn a várban a király lánya
vizet ad, s zabbal megeteti
megcsutakolják, kötözik sebet,
s tiszta almot is szórnak neki.

•

Másnap ugyanígy gondozták pónit.
Napra a nap szállt, hétre a hét,
királylány becézte, simogatta
s lassan megszerette új helyét.

•

Nevet is kapott, Csillagnak hívták.
A király legszebbik lovává vált.
Úgy megszerette őt a királylány,
bárhova ment, csak ővele járt.

*

A kis ház

Nádtetős ház fedelében
Zümm darázs élt Edelényben.
Két denevér lógott még fenn
békésen a tetőszéken.

- Csendes, meleg, sötét helység,
az állatok mind kedvelték.

Alul három tehén lakott,
s két ló pusztított abrakot.
Pók szőtte be az ablakot,
három galamb fészket rakott.

- Csendes, meleg, sötét helység,
az állatok mind kedvelték.

Nem csoda, hogy beköltözött
négy egér is többek között,
s ettől kezdve a ház fölött
egy ölyv mindig ott körözött.

- Csendes, meleg, sötét helység,
az állatok mind kedvelték.

De mások is jöttek sorba,
hét katica, kilenc bolha,
s néha, mintha ott se volna,
kuvik jött látogatóba.

- Csendes, meleg, sötét helység,
az állatok mind kedvelték.

Béka lapult vödör mellett,
szénában tücsök nyekergett,
három légy is ott kerengett,
s egy kotlós hat tojást keltett.

- Csendes, meleg, sötét helység,
az állatok mind kedvelték.

Így éltek hát Edelényben
a kis házban csendeskésen,
zivatarban, hóesésben,
meleg nyárban, hideg télben.

*

A hentes, a pék, a kertészlegény

A hentes, a pék, a kertészlegény
hajja, ihajja, hó
az erdőbe mentek,
hogy ott málnát szednek
hajja, ihajja, hó.

•

De jött egy nagy medve, és a fiúk
hajja, ihajja, hó
egy fára felmáztak,
és ott hadonásztak,
hajja, ihajja, hó.

•

A kertészlegény ollót csattogtatott,
hajja, ihajja, hó,
a hentes húsbárdal,
a pék péklapáttal,
hajja, ihajja, hó.

•

Megijedt a medve és elment a kedve
hajja, ihajja, hó,
hogy utána másszon,
vagy fáról lerázzon,
hajja, ihajja, hó.

•

Így tétován elbandukolt szegény
hajja, ihajja, hó,
de bezzeg hujjantott,
táncolva kurjantott
a három víg legény!

*

Rénke

Csendes téli éjjel
rénszarvas néz széjjel
hóban zuzmót kutat,
leskeli az utat.

Minden reccsenésre
felkapja nagy fejét,
különös éj van ma,
nem leli a helyét.
Kis szívét ijedség
borzongva megszállja,
repülni szeretne,
pedig nincsen szárnya.
S egyszerre suhogás
hallatszik a csöndben,
aranyos szánkóján
Télapóka röppen
az útra, mosolygós,
piros arccal nevet:
Segítesz-e, kis rén?
Várnak a gyerekek!
Rudolf, a szarvasom
eltörte a lábát,
otthon pihenkezik,
s eszik tejbekását.
Nem mondhatja kétszer,
ugrik a kis állat,
tudta, hogy e nap ma
különössé válhat!
Boldogan vesz jármot
feszülő nyakára,
s nyargal a szánkóval
sötét éjszakába.

*

Little Jack Horner változatok
(angol mondóka)

Kisjankó csüccsen
sarokba priccsen
s pitéből szilvát lop,
hüvelykét nyalva
hadarva vallja:
Hej, én be jó fiú vagyok!

*

Sutban a Jancsi
Igyekszik falni
Karácsonyi pitét.
Dicséri magát,
s közben egy szilvát
Ujjaival éppen kitép.

*

Hornerék Jack-je
sarokban ette
pitjét szenteste,
s ujjával piszkált
belőle szilvát
biztatva magát: - Jó vagy te!

*

Levél

Kedves drága Mama!
Azt kérte ma Anya,
hogy gyakorlásképpen
írjam meg levélben,
hogyan értem haza.

Mivel megtanultam
minden betűt gyorsan,
most már megírhatok
amit csak akarok
Neked, néhány sorban.

Óra végén szépen
a fogashoz léptem,
kabátom gomboltam,
sapkámat felhúztam
- ahogy megígértem.

A tanító néni
minden nap megnézi,
vár-e a kapuba'
Apika, Anyuka,
esetleg a Dédi?

De mert ügyes vagyok,
akárcsak a nagyok,
elenged egyedül,
mivel én remekül
hazabóklászatok.

Ma ismét ezt tettem,
amint az úttesten
körbe-körbe nézve
csak a zöld jelzésre
figyelve átkeltem.

S képzeld el Mamuska,
akkor egy kutyuska
- gombszemű, bozontos -
hozzám csatlakozott,
és elkísért haza.

Ki viselné gondját,
ha az utcán hagynánk?
Ezért hát behívtam,
aztán addig sírtam,
amíg itthon fogták.

De most befejezem,
elfáradt a kezem.
Puszilja a Mamát
szerető unokád,
s Buksi, a kedvencem.

*

Mi lesz ebédre?

- Első fogás nyakleves lesz! -
dörrent nagyapánk,
s orra alatt somolyogva,
hamiskásan mosolyogva
nézett le miránk.

- Másodjára meggyfa pörkölt! -
zúgta nagyapánk,
s ujját intőn felemelve,
arcunkon a hatást lesve
nézett le miránk.

- Ej, te kópé, ne viccelődj! -
morrant nagyanyánk.
Felé intett harciasan,
majd nevetve, jóságosan
nézett le miránk.

- Harmadiknak desszert dukál! -
rikkantott apánk.

- Amikor én gyerek voltam,
nagyapától megtanultam:
jöhet a bufánk!

*

Csomagocska

Kinyitott a posta,
megy a csomagocska.
Feladója Kiss Mari,
lakóhelye Péteri,
Háromsarki sétány húsz.
Tartalma: egy tarka blúz,
XXL-es mértékben,
ezer forint értékben,
a címzettje Kiss Kata,
lakóhelye: Madocsa,
Ady Endre utca.

*

Télapó húskonzervei

Reszket a fenyő ága,
cinege bújt alája,
magot csíp a tobozból,
alatta róka iszkol.
Rőt bundája vereslik,
eltrappol a keresztig,
hol találkozik két út,
amerre a kis nyúl fut.
De száját tát a koma,
ma nem lesz nyúl lakoma,
mert arany szánkón állva
a Télapóka várja.

Szelíd, jóságos arca
mosolygó, piros alma.
Hófehér, dús szakálla
mint vattacukor szála.

Piros köpenye alatt
bújnak az apró vadak,
s bár egyre nő a csapat,
a köpeny mégsem szakad.

Mint kihúzható rétes,
egyre nagyobb a méret,
már akkorára dagad,
eléri a házakat!

Kárvallott róka, medve,
farkas már hazamenne,
de korgó gyomruk hallva
Télapó nagy zsák marha-
húskonzervet ad nekik.

Éhüket elverhetik!

*

Huszár

Harcsabajszja kétfelé áll,
arca szép piros
tésztalapra felragasztott
kerek papiros.
Fején csákó ül, a vállán
zsinóros mente.

Nem aggódik, hogy elfogyott
a regimentje.
Biztosan ül barna lován,
sosem citeráz.
Lószerszáma cifrasága
sárga cukormáz.
Kivont kardja, nyerge, szíja
oly ennivaló!
Nem csoda, hisz mézeskalács
lovas és a ló.

*

Tél apó háza

Őszfiú, Tél apó,
Tavaszlány, Nyár anyó
tizenkét szobában
lakik nagy faházban.

Tavaszlány legelső
szobája Március,
második Április,
s ott van még Május is!
Mindhárom szobája
csupa fény, csupa szél,
indákkal falazott,
bimbókkal rakodott.

Nyár anyó lakrészén
arany nap nyilazza
sugarát a házra,
gabonát kalászba,
minden fal virágzik,
minden föld megszikkad,
madarat marasztal
terített, nagy asztal.

Őszfiú mindhárom
szobája tele van.
Pincétől padlásig
gyűjtöget rogyásig,
Szeptember szőlejét,
Október dióját,
November őrizget
levélből rőt inget.

S a vén Tél csizmásan
fekszik a nyoszolyán,
jégből van az ágya,
hóból a kabátja,
December csengettyűs
jézuskák szobája,
Január, Február
csupa köd, csupa bál.

*

Mi ez a levegőben?

Mi csillog ott fenn a levegőben?
Ökörnyál az, letelepedőben.
Ezüstösen fénylő fonala száll,
mikor hűvös köddel oson a nyár.

Mi suhog ott fenn a magas égen?
Papírsárkány röpköd üde szélben.
Szalagjai vígan tekeregnek,
örömeire fürge gyerekeknek.

Mi ez a kis gömb a levegőben?
Szappanbuborék száll zöld mezőben.
Szivárvány színében megmaradtan
Fű hegyére szállva szertepattan.

Mi húz csíkot fenn a magas égen?
Repülőgép száll, hogy hazatérjen.
Ha belavírozzák a hangárba,
bárányfelhőkkel lesz tele álma.

Mi ez a labda a levegőben?
Rózsapiros lufit fújunk bőszen.
Kidagad az arcunk, majd kicsattan,
s repül lufink egyre magasabban.

*

Szó-játék

Nem nyivákol a vasmacska,
nem buzog pénzforrás,
nem kukorékol szélkakas,
nem rángat a rántás.

A tajtékpipa nem habzik,
a botfűl sose bánt,
a cintányéron nem tálalsz,
nem sülsz a térdkalács.

Nem jön teára vendég, haj,
a zabszem sose lát.

Nem hiszed, amit elmondtam?
Hisz, ki utána járt.

*

Igézés

Csiribí, csiribá, hulljon eső,
Szelíden, halkán permetező.
Jöjj ide felhő, csavard ruhád,
Szikkadó földünk vízért kiált.

Csiribí, csiribá, szellő lengjen,
Osonjon fű közt a ligetben.
Fák közt lebbentsen lombkoronát,
Szárítsa fel mind a pocsolyát!

Csiribí, csiribá, süssön a Nap,
Tűnjön fekete felhőkalap!
Legyen szünidő, nyisson a strand,
Kell Lulifáninak a kaland.

*

Anyák napjára

Ha rossz fát tettem tűzre
és csúnyán néznek rám,
egy menedékem van:
az édesanyám.

Bő szoknyájának ránca
megvéd és eltakar,
szavára elmúlik
a harag-zivatar.

Ha bánat vagy betegség
ledönt a lábamról,
aggódó arcával
ő fölém hajol.

Mos, főz, takarít, mesél,
és szépíti szobám,
s ha dolgozni kell menni,
áthívja nagyanyám.

Hogyan köszönhetném meg
drága nagymama
azt, hogy te mindig ráérsz,
ha felhív anyuka?

Fájós lábbal is repülsz,
ha segíteni kell,
s hegyeket mozgatsz meg
szereteteddel.

Hogy fürge kezeiddel
jó ebédet csinálsz,
hogy minden jóra fordul,
amerre csak jársz.

Míg két ilyen erős vár
oltalmaz engemet,
nem félek bajtól, gondtól,
mert ők megvédenek.

Száz virágom, ha lenne,
s kezemben tartanám,
csak nektek adnám mindet
anyám és nagyanym!

*

Gőzvasút

Fújtat sikkant
megremeg a vasparipa
Vízből szippant
mint az éhes parazita
szisszen pöffent
gőzfelhőt fúj orra lika
koppant sétál
kalapácsos ideoda.
Vígan rikkant
tülekszik a retyerutya
sípol füttyent
forgalmista acélsípja
rándul rezdül
elindul a vasmasina
pottyán koppan
százkoffernyi genyegunya
herseg roppan
rántott csirke zöldpaprika
kattog zökken
szikrafelhő száll az útra...

*

Még nagyobbaknak

10-14 éveseknek

Rigó ha lennék

Rigó ha lennék
barna ruhába
simulnék bokor
ága-bogába

Rejtene fészek
lomb is rejtene
trillámról csak az
ember sejtene

Széthúzná ágak
dús szövedékét
látná madárka
tavalyi fészket

Megilletődve
halkan sipogva
tátogna benne
három fióka

Jövő vigasza
jelen reménye
legyen, ki trillánk
tovább zenélje

Rigófütty nélkül
mit ér az élet?
Simítsd helyére
a szövedéket

Légy rigó te is
barna ruhába
simulj a bokor
ága-bogába

Rejtsd el a gyengét
őrizzd a fészket
tanítsd fiadnak
az emberséget!

*

Útravaló

Hogyha iskolád befejezted,
s az élet rögös útját kezded,
önállóságod okán lesznek,
kik jó tanácsokkal öveznek,
felemlítve bölcs mondásokat,
hét főbűnt, krisztusi tanokat.

Egy-két dologra - zokon ne vedd -
én is felhívom figyelmedet.

Érlelj önálló gondolatot,
de ha más jobban okoskodott,
élvezd, ami közkinccsé vált,
s önként, dalolva nyújtották át!
A szép gondolat szabad madár,
csapongva bár, de lánc nélkül száll,
s ha fejedbe fészkelte magát,
azt várja, másoknak is add át.

Ne rabolj embert, csupán szívet,
mely gyengédségre képes lehet,
csak olyat, amit nem perzselt meg,
s dermedt kővé esztelen tett.
Mi tud láttodra megdobbanni,
veled együtt lángra lobbanni,
s mint virágszirmot hinti eléd
minden önzetlen szeretetét.

Szív és gondolat - mi kellhet még?
Érző szívhez, ha értő elmét
párosítasz, az eredmények
nem vitás, magukért beszélnek.
Betartva ezt az arany szabályt,
úgy vándorolsz egy életen át,
hogy mosoly kísér, jóakarát,
s nem roskadsz le a terhek alatt.

Légy bátor hát, és használd eszed.
S ha még jó szíved hozzáteszed,
tisztelt, megbecsült ember lehetsz,
és másokat is felemelhetsz.
S van-e nagyobb dicsőség annál,
ha az utolsó rögös hantnál
egy nemzet áldja meg nevedet,
mely fájdalommal eltemetett?

*

Ne bánts mást!

Te szép kislány, kit dómba visznek áldozni,
és minden este kényszerülsz imádkozni,
de rosszkedvedben felrúgod a kiskutyát,
ne bánts mást!

Te kisfiú, kitől nagy jövőt várnak el,
ki elit iskolákba jár s jól megfelel,
de vígan téped katicabogár lábát,
ne bánts mást!

Te nagylány, akit szédítenek reklámok,
rád tukmálva megvehető világot,
kérlek, bár tudom, a lét versenyfutás,
ne bánts mást!

Te ifjanc, kit drog és thriller kábít el,
s jobban áhítod, mit mástól elveszel,
fogadd el azt tőlem kérlek, legalább
ne bánts mást!

Katona, kit öldöklésre oktatnak,
hivatalnok, akit feljebb buktatnak,
tanár, kit csak kényszer vitt a pályára,
s taposómalom tart csupán markába',
orvos, ki betegben felejt gézlapot,
s esküjének már emléke is kopott,
politikus - ország sorsát bízták rá,
de csak saját forrásait táplálná...

De élhetőbb lenne ez a rút világ,
alapelveként hogyha mind elfogadnák:
ne bánts mást!

*

Édes Anyák

Szívünkben lüktet szívdobbanásuk,
erünkben vérük, szánkban szavuk.
Édes Anyák, örök ünnepük van,
génből gén, húsból húsuk vagyunk.

Évezredekéből felsejlő ösztön
ézelmet tovább örökítők,
nélkülük véges világ sem lenne,
áldozatokra kész hősök ők.

Halk hullám, ringasd álomba testük,
tűző nap, nekik meleget adj!
Minden eleme földnek és égnek,
hasznukat szolgálj, hívük maradj!

*

Béka

Kecskebéka, látlak-e még ma?
- Itt vagyok éppen, esti sötétben.
Közelebb jönnél, kútba ugornék,
kútból kihúznál, fűbe bebújnék.
Elugrálnék a zsombékos tóra,
nem ijedeznék, ha jön a gólya.
Bújnék előle nád rejtekébe,
kövek aljához, vén fa tövébe.

*

Emberek

Hejehuja hajja hottentotta
egyik ember szőke, másik barna,
kinek fekete, vagy vörös tetszik,
- de mindenki ősz, ha megöregszik!

•

Hejehuja hajja szolfatára
van fekete bőrű és van sárga,
akad barna bőrű no meg fehér,
- de mindegyikükben piros a vér!

*

Pipacs

Pipacs virul a
harsogó réten,
megjött a nyárral,
piroslik szépen.
Lángol a határ
és az út széle,
pipacstól izzik
a nyár köténye.
Menjünk le gyorsan
az útpadkáról,
szedjünk egy csokor
emléket nyárról.
Lepréseljük majd
emlékkönyvünkbe,
s velünk marad
ezentúl örökre.

*

Könyv

Képzelet szárnyán repülj velem,
repülő szőnyeg a tenyerem.
Kuporodj mellém, figyelj nagyon,
óriás lettem, ezt adhatom.

Tenyérbe simul nyitott könyvem.
Rácsodálkozva meglátsz könnyen
mindent, amit csak tudni lehet,
mi megszépíti életedet.

Világok szállnak szemed előtt.
Kalandok várnak, felfedezők,
félelmes erdők, szelíd mezők,
rejtélyes titkok, kincskeresők.

Tudósok szava titkokat old.
Új útra visznek gondolkodók.
S oly elégedett nyugalmat ad,
hogy jobb embernek érzed magad.

Szabadon szárnyalsz, jókedv derít,
kíváncsiság hajt, tudásvágy hevít.
Hogy értékesebb emberré válj,
hidd el nekem: olvasni muszáj!

*

Mese

Fűzfasíp füttyög a tóparton,
tündérek táncolnak, jól hallom.
Elmerül Hold fehér ruhája,
lebuknak a vízbe utána.
Vízimanó hajtja csónakját,
surrán a két evezőlapát.
Víz színén kabócák táncolnak,
éjfélíg sem kelnek fel holnap.

Szüret

Virrad már, kel a nap, ébredj fel.
Szüretel a falu jókedvvel.
Tarisznya kerül a nyakadba,
szalonnát, sült hagymát eszünk ma.
Emberrel telik a dombtető,
aprónép, öreg is, mind eljő.
Szőlőfürt pottyán a cseberbe,
prés csapján csordogál a leve.
Zsibongás, incselgés szerteszt,
tréfákkal telik meg ma a nép.
Muzsikus kerül majd estére,
kopogós csárdást húz kedvére.
Lángolnak ropogó nagy tüzek -
víg kedvvel végződik a szüret.

*

Fenyőfák

Fenyőfák sora ünnepélyes,
szelíd és hűs, sosem veszélyes.
Ha vihar tépi derekukat,
mind büszkén húzzák ki magukat.
Kis fenyők háza fenyőtoboz
tobozban guggolnak a magok.
Szél röpteti el a magokat,
kis fenyőknek új életet ad.
A fenyőerdő maga a csoda.

Ünnep, ha ott jársz gyanta illata,
csendje, békéje megnyugtató,
karácsonykor is örömhözó.
Díszeket lenget, csillagot szór,
összesereglett szívekhez szól.
Mikor a boldog lurkókra vár,
feldíszítve is középen áll.

*

Kutyák

Kiskutya kaffog, nagy kutya mordul
mikor a postás kertünkbe fordul.
Kiskutya buzgó, csupa alázat,
nagy kutya ugat, őrzi a házat.

*

Nyári vihar

Porfelhő futkos a
köves úton
vödörlánc nyikorog
kávás kúton.
Föltámadt fergeteg
fákat cincáz,
keselyű keserű
nyárfán hintáz.

Jégeső veri az
ásott hantot,
dördülő villámlás
földet csapkod.
Süvöltő szél verdes
lengő ajtót
nézd, még az ég is
éjbe hajlott.

*

Papa-mama

Keresztrejtvényt fejt a mama,
szájában lóg a ceruza.
Néha kicsit megrágcsálja,
hogy a rejtvényt kitalálja.
Újságot olvas a papa,
orrán biggyed az ókula.
Hol leteszi, hol felveszi.
A szemüveg segít neki.

*

Sárga

Arany nap bő bikiniben
sárga színű padon pihen.
Sárga pad a vízparton,
aranyszínű homokon.

Sárga házak állnak körbe,
lenéznek a víztükörre.
Aranyszínű víztükör,
benne a nap tündököl.

*

Kiszámoló

Gólya, gólya, gólya
zöldcsütörtök óta
szöcskét szedni, békát fogni
nem jársz le a tóra.
Hová lettél gólya?

•

Jártam a határban
traktorok nyomában,
szorgalmasan szedegettem,
pajort, hernyót mind megettem
ott a barázdában.

*

Szőkevénymese

Illa berek, nádak erek, elszaladt a pásztorgyerek.
Cingár lábait kapkodja, mintha kopogóst táncolna.
Észreveszi a kis puli - lehet a nyáját hajtani? Uccu,
elindul utána, vígan csahol a birkákra. A vezérürü
kolompol. Felfigyel már a komondor, utánuk fut
komótosan, szőre hullámszik loboncosan. Az öreg

pásztor most mit tesz? Nehéz subát hátára vesz,
felballag a dombtetőre, onnan néz le a mezőre.
Meg is látja a báránykát, mely a mezőn elkóricált.
Tegnap óta keresik őt, tűvé tettek erdőt-mezőt, de
nem találta meg senki, búsan kellett hazamenni.
Öreg pásztor sípjába fúj, kutya, gyerek visszafordul,
meglelik a helyes irányt, s máris hozzák a kis
zsiványt.

*

Hőség

Fülledt szél hömpölyög
napperzselt fű fölött,
szárazon zeng az ég,
nem múlik a hőség.
Izzó nyár aszályt hint,
apadnak folyóink,
felhő sem hoz esőt,
megrepedez a föld.
Bogos ördögszekér
gördül, hajtja a szél,
tátog a lappantyú,
búvik a vadhattyú.
Esőért könyörög
minden a föld fölött.

*

Lepkék

Repkény rezdül,
felfut a falra,
száll rá a pillék
apraja-nagyja,
reggel az ifjak,
este a vének
szárnylebegtetve
ott cseverésznek.

Kitárgyalják a
dolgok folyását,
a lepkeélet
ezer szokását,
majd távozóban
búcsút billentnek
- mint a repülőők -
s aludni mennek.

*

Mesemondó

Garabonciás jön felénk az úton,
furcsa kalapjáról messziről tudom.
Porfelhőket ver fel, pedig szinte száll.
Kockás zsebkendőbe nagyot trombitál.
Vásott cipőt visel, elhordott ruhát,
több telet megért már rajta a kabát.

Nem divatozhat ő, arra nem telik,
de fejében mesés gazdagságot visz.
Tele van az pompás történetekkel,
regékkel, csodákkal, csak hallgatni kell.
Mert a képzeleted megteremtheti,
ami a szegényt is gazdaggá teszi.
Tiszteld őt, becsüld meg, hogyha egyet láatsz,
bár garabonciást már alig találsz...

*

Micimaci

Micimaci búsan mordul,
tükör előtt körbe fordul.
- Pocakos a sziluettem,
mert a mézből sokat ettem...
Három csuprot egyszerre
befalt tegnap estére!
Elrontotta jól a gyomrát,
nem is aludt egy szemhunyást...
Most három nap éhezhet,
diétásan étkezhet!

*

Miért hosszú a zsiráf nyaka?

Egyszer a zsiráf elment a boltba.
- Új anyagot kérnék ruhára, ha volna.
- Ezer is van itt!- felelt vidáman
a boltos-segéd az áruházban.

- Válasszon bátran, járjon csak körbe,
s ha megtalálta, nézzen tükörbe.
Ha jól áll, máris pattanok ide,
s becsomagolom önnek ízibe.
A zsiráf körülnéz, kerekedik szája,
ezernyi polcot lát - ezt mind körbejárja?
Megrakott polcok, bőr, bársony, selyem,
csíkos, pettyes, tarka... kész veszedelem!
Melyiket válassza? Melyiket szeresse?
Végül egy kéket vesz maga elibe.
Nézi a tükörben. - Ez bizony csinos,
passzol a szememhez, az már bizonyos!
De ott az a piros talán jobb volna...
vagy ez a szép pöttyös itt a sarokba'?

Megnézi, forgatja, polctól polcig jár.
Alul kezdte rakni, s középen tart már,
egyre magasabban kutat, keresgél,
nyújtogatja nyakát, ameddig csak ér.
Följebb, egyre följebb kell válogatni,
egyik sem felel meg, egy sem igazi,
mindig akad másik, amely csábítja.
Észre sem veszi, hogy nyúlik a nyaka,
egyre hosszabbra és hosszabbra nő,
míg az utolsó vég nem kerül elő.
Tükör elé lépdél, vállához teszi,
míg a sok vásárló bámészan lesi,
ezt a szörnyű csapást hogyan viseli?
- Megijed, elájul? Segítsünk neki!

Forgolódik zsiráf a tükör előtt,
nem látja nyakát, csak az alatta levőt!
Tetszelegve néz végig önmagán.
- Ezt választom végül, ebből lesz ruhám!
Vegyenek méretet, varrják meg nekem
fodrozva, hímezve, ahogy szeretem!
Összecsapja kezét a boltos-segéd.
- Ilyen hosszú nyakra nem szabtuk mi még...
nincsen szabásmintánk, nincsen asztalunk,
ekkora termetre nem is vállalunk...
Tessék máshol nézni ruhaanyagot,
aki ezt megvarrná, olyat nem tudok...
Látja már a zsiráf, mekkora a baj.
Behúzná a nyakát, nem megy össze, jaj!
Riadozik, sápad, irul-pirul már,
hiú volt, megjárta, kár volt, bizony kár.
S amíg a sok vevő szörnyülködve áll,
búsan lógó fejjel hazasomfordál.

*

Vacsora

Pávaszemes lepke
rebbent az ágra,
aláült nagyapó
húst vacsorázva.
Csendes alkonyatban
jóízzel eddegélt,
hallgatva a nótát,
amit a szél zenélt.

Finom volt az étel,
- nagyanyó csinálta -
gőze felpárállott
a szilvafaágra.
Vagy a színe tetszett,
vagy fizimiskája,
nem tudni, meg aztán
ki kíváncsi rája?
Fő az, hogy a tarka
pávaszemes lepke
egyre közelebb szállt,
lejjebb ereszkedve,
míg végül kikötött
nagyapó tányérján.
Adta kis lepkéje,
hát nem enni kíván?
Nagyapó mosolygott,
hátradólt a széken,
hagyta, hogy a lepke
vígán eddegéljen.

*

Miért csíkos a zebra?

Álmos nap volt és bódult meleg,
mikor Zebra úr útnak eredt.
Álmában látott egy dús legelőt,
s úgy döntött, rögtön megkeresi őt.
Zebráné napernyőt nyújtott neki.

- Szép fehér bőröd a nap megsüti!
Miért mész messze, maradj velem...
De szólt Zebra úr: - Nem tehetem.
Kívánom látni a nagy tüzeket,
kívánom enni a friss füveket.
- Hát, ha kívánod, isten neki,
indulj utadra, kedves Zebi...
Zabbal töltöttem a tarisznyád,
és ha odaérsz, emlékezz ránk!
Zebráné búsan integetett,
majd kisvártatva dolgára ment.
Zebra úr bezzeg szedte lábát,
kocogott a gyér mezőkön át.
Jaj, de sokáig kószált szegény,
átevickélt fák rengetegén,
dombok során, és hegytarajon,
s egy karavánnal a sivatagon.
Sokat éhezett, szomjazott is,
de lám, egyszer csak fogy a kavics,
húzódik vissza már a homok,
megjelentek az első bokrok,
több vízre bukkant, és sok fára,
megérkezett a szavannára.
Dús volt a fű, derékig érő,
jómódot, telt hasat ígérő.
Dagadt pocakja, mint a duda,
úgy érkezett egy kis faluba.
Bemenni nem mert, körülnézett,
kunyhókat látott, fekete népet.

Egy nagy tűz körül hajladoztak,
táncoltak, s mind fűszoknyát hordtak.
Leszállt az este, szellő támadt,
Zebra úr már nagyon elfáradt.
Nekidőlt hát egy kerítésnek,
és azonnal álomba mélyedt.
Aludt, aludt csak három napig,
egyszer volt ébren, addig, amíg
másik oldalát fordította
a kerítésnek, majd aludt újra.
Három nap múlva láttak csudát!
Zebra úr bőre csíkosra vált...
Hol a kerítés nem takarta,
Zebra úr bőre előbb barna,
majd piros lett és a végére
lesült egészen feketére!
Hát ezért lett csíkos a zebra.
Mi a tanulság? Elmondhatja:
- Óvatosan feküdj a napra!

*

Kis sün

Kis süngyerek született
patakparton, fűz mellett.
Rózsaszín volt és kerek,
békésen cseperedett,
bokrok alatt sűrűben,
hullott alma-gyűrűben.

Telt az idő, s egykettő
a hátára tűske nő,
szürke, tűskés köpenyt vett,
s a part, a rét, kicsi lett.
Őszre fordult az idő.
Falevelet görgető
szél morgott ágak között,
földet eső öntözt.
Kis sün útnak is eredt,
téli szállást keresett,
hogy hideget átaludja,
s tavasszal ébredjen újra.
Ahogy ment, ment, mendegélt,
vadgesztenye fához ért.
Alatta sok kis kerek
tűskés burkú süngyerek.
Igaz, zöldek voltak ők,
nem barnák, mint a menők,
de kis sünt nem zavarta.
Fatörzshöz bújt, a napra,
és békésen szendergett,
cirógatta napmeleg.
Álmában szép tájon járt.
Kínálgatták almafák,
vackor, kökény és vadmeggy.
- A termésem edd meg, edd!
Dúsan mind megetették,
tejben-vajban fürdették.

Vele volt a családja,
apja, anyja, mamája,
barátok és testvérek
álmában mind elfértek.
Ám egyszer csak durrogás,
pattogás és roppanás.
Atyavilág, mi lehet?
- riadt fel a süngyerek,
megtörölte gombszemét,
s félve nézett szerteszét.
Hát mit látott? Képzeld csak,
sün gyerekek potyogtak
a fáról a földre le.
A szemének higgyen-e?
Hinnie kell, nincs mese,
odaesett elibe
épp az egyik ropogva,
s szétesett darabokra...
Nagyot nézett kis süni.
Ezek nem testvérei...
Bár tüskések, s gurulnak,
mégsem barnák... fán laknak...
de ha fáról leesnek,
tüskés burkot levesznek,
mégis barna mindegyik.
Kik lehetnek, vajon kik?
Rettentőn törte fejét,
mikor arra ment Menyét,
aki megtanította:
vadgesztenyét lát, biza!

Nem sünfalvi sündisznók,
gesztenyék potyognak ott!
És jobb, ha nem heverész,
hanem téli szállást néz,
mert közeleg a hideg,
ne a réten várja meg!
Keressen egy jó helyet,
hol kis kuckót, meleget
készíthet az avarból,
a lehullott lombokból.
Majd Menyét elbúcsúzott,
vadászni indult legott,
s kis süni mit tehetett?
Ő is útjának eredt.

*

Mondóka

Hakeresz makeresz, holnapután nekeresz.
Már Miskolcraól meglógtam,
három zsákot megfogtam,
buborékkal megtöltöttem,
felhők fölé fellökdöstem.
De a zsákok nem repültek,
csak a fűszálakra ültek,
nem repítettek sebesen
világokat látni engem.
Ezért aztán hoppon
maradtam Miskolcon.

Hakeresz makeresz, holnapután nekeresz.

*

Éjjel van

Éjjel van... ünnepre várakozó,
békére, örömmre áhítózó.

Gomolygó hófelhő
cseppekből paplant sző,
szelíden megrázva
hullajtja világra...

Fényvonal gyullad házfalakra,
jégvirág kúszik ablakokra...

Hős szobrán hősüveg,
vascifrás tejüveg
kandeláberekre
simul rá az este...

Teltpolcú kamrában egér motoz,
tavalyi dióból kincset oroz...

Függönyredők alatt
kiglancolt csizmahad
vár tele zsákokra,
rénszarvas szánkóra...

Álmodó téren hízik a dér,
fák közt kódorgó szellő zenél...

*

Égi csikón

„Égi csikón léptet a nyár”,
hinti hevét, míg hazajár.
Búzakalász szőke haján,
illateső hull kacaján.

Szembogarát búzavirág
kék tükörén festheti át,
pírja pipacs, lába nyomán
monda virít, szájhagyomány.

Várja a tél, megy haza már,
talpa alatt ring a határ,
fátyolba font napsugarak
rá takarót hullajtanak.

Párja, az ősz, fejti borát;
csurran a must, víg a barát,
s míg öreg tél színeket zár,
„tarka idő szőttese száll” .

(Idézőjelben Weöres Sándor sorai)

*

Találós kérdés

Találós kérdést feltehetek?
Sok szeme villog, de nem szörnyeteg.

Nem sárkány, mégis lábakon áll
néhol. S bár szárnya van, nem madár.
Nem található minden faluban,
sokan kedvelik ott, ahol van.
Gyermekként el sem kerülheted,
tanítgat, őriz, játszik veled,
bár mozdulatlan, hisz nem élőlény;
tetőtől talpig nagyon kemény.
Anyaga beton, téglá, pala...
Kitaláltad már? Az iskola.

*

Tíz tojás

Mit tegyek, mit hagyjak?
Menjek, vagy maradjak?
Nem lesz meglepetés
együtt-reggelizés!
Nem puhul meg egy sem,
hiába igyekszem!
Nem fő meg a gőzön,
bár régóta főzöm.
Nem fő meg a gázon,
pedig már úgy fázom...
A platnin sem sül meg...
Lábaim kihűlnek.
Még belebetegszem,
hogy tojást kerestem,
s meg akartam főzni...

Nem tudtam legyőzni...
Ugyanolyan kemény,
mint volt az elején!
Mit tegyek, mit tegyek?
Szégyen, de elmegyek.
Elosonok, de csitt!
Hadd pihenjen kicsit!
Anyukára marad
ismét a feladat!

*

Ki érti meg?

Én úgy szeretnék lenni jó gyerek!
De a felnőtteket ki érti meg?

- Ülj nyugton! - szól rám Anya ezerszer,
Apa meg biztat: - Ugrálj, kel már fel!

Papa játékpuskákat vesz nekem,
Mama eldugja az emeleten.

Ha Anya összecsókol, dédelget,
Apa már dörög: - Majomszeretet...

Ha Apával autókat bámulunk,
Anya szól ajkbiggyesztve: - Álmodunk...?

Én úgy szeretnék lenni jó gyerek,
de a felnőtteket ki érti meg?

Néha Apa biciklizni vinne,
de Anya ellenzi: - Túl picike...

Mama visít, ha macskát kergetek,
Papa térdeit csapkodva nevet...

- Szedj rózsát a kertből! - biztat Apa,
de ezért mindig haragszik Anya.

Még akkor is, ha ő kaphatja meg...
Néha úgy érzem, semmit sem értek...

S ha egyiküknek fogadok csak szót,
máris csapkodni kezdik az ajtót...

Én úgy szeretnék lenni jó gyerek!
De a felnőtteket ki érti meg?

*

[Kisasszonyok havában](#)

Kisasszonyok havában
Kicsi lányka magában
tanakszik nagy bajában
bujdosva a karámban.

Fiúserreg zajában
masnit keres hajában.
Csatja eltűnt korábban,
valahol a karámban.

Szénabála rakásban
pityereghet magában...
Pántlika kell a bálban,
kisasszonyok havában...

*

Építkezés

Fát dönt a balta,
kopog az ács,
dübögve zúdul a
légkalapács,
visít a fűrész,
motor dohog,
ketrecbe zárt vad
módján morog.
Fúró nyekereg,
füstöl, leáll,
a beton falban
követ talál.
Pendül a fandli,
véső kopog,
betonkeverő
zúg, csikorog.

Kőműves falaz,
vízmércét ráz
- zajosan épül
a toronyház.

*

A bizonyítvány

- A bizonyítványom. Tessék, mamám! -
Vág bús képet letörten unokám.
Mű szomorúság ez; szeme tükrén
láthatóan csillogó huncut fény.
- Unalmas papír! Az összes jegyem
mind egyforma! És mutatja nekem
ajkát biggyesztve, de várakozón
lesi az arcomról reakcióm.
No lássuk hát! Venném kézbe szótlán,
Ám kis Lulifáni komótosan
egy papírlapot hajtogat bele,
és sorról sorra azt csúsztatja le;
ne szempillantás alatt fussam át
azt a szégyenletes bizonyítványt.
De hisz csupa ötös! Diadalmas
arcocskájára végül hatalmas
elégedettség ül, ahogy várja
hogy hitetlenkedő ujjongásba
kezdjen Mama, mely estig sem szűnő,
hiszen bizonyítványa: kitűnő!

*

Haza

Hol a szeretettel
mint meleg szvetterrel
betakarózhatom,
s vigasz reményével
panaszolhatom el
minden kis bánatom;
hol puha, vetett ág
vár, tiszta, rendes ház,
s a kertet ápolom
és kedvenc étellem
mind megfőzik nekem:
az az én otthonom.

Hova társak járnak,
jó barátok várnak,
s a kapu sarkig tárt,
hol tudás ad neked
bő ismereteket
és széles láthatárt,
hol erkölcs, tisztesség
mindig plántál beléd
néhány alapszabályt,
s nehéz a feladat,
bár az idő szalad:
az a te iskolád.

Ahol szomszéd kopog,
mert süteményt hozott,
és megkínál vele,
hol ismerős az út,
mely a domb felé fut,
és minden szeglete;
s ódon kapuk alatt
lebegve fennmaradt
a régmúlt szelleme;
hol postás integet,
és boltos rád nevet:
az a te lakhelyed.

Hol mindenkit értesz,
segítséget kérhetsz,
kenyeret és munkát,
hol ismeretlenek
is felköszöntenek,
és éltetik egymást;
s ha el is mész egyszer,
de könnyes szemekkel
holtodig visszavágysz,
hol születted és élsz,
és meghalni remélsz:
az pedig a hazánk.

*

Iskolaszünet

Az érett napok peregnek
mint faláról mállt vakolat,
s zárt kapui, hullt redőnye
ellenére mindörökre
lelkébe zárt eszmény marad
még sok iskolás gyereknek.

Tán szárnyszegetten elmereng,
miként van abban ráció,
hogy magányba zárja a nyár;
hogy elhagyják a gyermekek,
s ő megroskadtan, félve vár,
kezdődjön a vakáció.

De bezzeg kint az ifjúság
zajongva, visítva vigad;
vissza se nézve fut tova,
őszig élvezzi virtusát;
viszi szabadság mámora,
s nyomában csak a csend marad.

Vigyázzon rájuk tér, patak,
tavak, barlangok szája!
E robbanékony tombolás,
a fergeteges gyermekhad
hoz minden nyárra változást,
s csendet az iskolába...

*

Ember

Hogy ember szült, nem állat,
- csupán törékeny látszat.
Egy embertelen korban
csúszhatunk mind a porban!

Gyengét, beteget védned
kell, míg van egy csepp véred,
magad lásd, ha őt nézed,
ember legyél, fiam!

Lásd a fától az erdőt,
halld a hamisan csengőt,
emeld fel az esendőt,
s ember lehetsz, fiam.

Elved edzd kősziklának,
magad dacoló fának,
melynek tájfun sem árthat,
s ember leszel, fiam!

Oszd meg, ha más még éhes,
magadat se kíméljed,
légy izzón szenvedélyes,
s ember lettél, fiam.

Nem ártottál, csak adtál?
Rosszak közt jó maradtál?
Hűséget el nem hagytál?
Ember voltál, fiam!

*

Külföldi szerzőktől fordítva

Agnija Barto: Felesleges vagyok

Srácok meggyfát ültetnek,
Szergej is kapna egyet.
De ő szól: - Vagytok elegenden,
nem állok feleslegesen...!

A fákról, mit ültettek,
Szergej is szedne meggyet.
De szólnak: - Vagyunk elegenden,
ne állj itt feleslegesen...!

*

William Blake: Egy álmom

Egyszer hangyát álmodtam
angyal-órzött álmomban;
utat vesztett, jaj, szegény,
fűben fekve lestem én.

Az út porától kopott,
zavart volt, elhagyatott;
panaszától szív szakadt
a harmatos fű alatt.

„Halljátok-e véreim,
kik most utak végein
sírva, kutatva vártok,
mint kesereg apátok?”

Könnyem eredt szavától.
De szentjánosbogár szólt:
Az éjszaka őréit ma
jajongva ki szólítja?

Minden bogár útjához
az én fényem sugároz;
kövesd lámpám éjszaka,
kis vándor, s találj haza!

*

R. L. Stevenson: A hinta

Hintán libbenni kéklő egekbe
milyen érzés lehet?
Ó, azt hiszem, a legkellemesebb,
mit egy gyermek tehet!

A légben fenn és a falak felett
oly messze lát szemem,
folyót és fákat, jószágot, s mindent,
mit a vidék jelent.

Végigpillantok a zöld kertekre,
barnálló tetőkre,
majd ismét repülök fel a légbe,
fel a légbe, és le.

*

Emily Dickinson: Könyv

Fregatt oly messzire vinni,
mint egy könyv, nem képes,
s mint szilaj vers, felhorgadni,
tud-e csődör, - kétes.
Még útdíjat sem kér el,
s koldust is kiszolgál:
mily szerény ez a lélek
utaztató barát!

*

Robert Frost : Porhó

Havat szitált
ma varjú rám
ahogy leszállt
a bürökfán

Hangulatom
helyre tette
veszett napom
megmentette.

*

Rudyard Kipling: Ha...

Ha téged okolva fejét veszíti
mindenki, ámde te hűvös maradsz,
ha lényed az önbizalom feszíti,
de jogos kétkedést is elfogadsz;
Ha várakozni fáradhatatlan vagy,
s a hazugságokban részt nem veszel,
gyűlölködés ellened hidegen hagy,
egy élhetetlen bölcs mégsem leszel;

Ha álmodozol, de uralod álmod,
s gondolatid sem öncélú strófák,
s helyén kezeled ezt a két szélhámost:
Diadalérzetet, s Katasztrófát;
Ha tőröd, ferdített igazságoddal
csalják csapdába gazok a mamlaszt,
vagy léted széthull, s csorbult szerszámokkal
mégis felépíted te ugyanazt;

Ha összes kincsed mind kockára tennéd
egyetlen érme feldobásakor,
de vesztésként szavad se vesztegetnéd,
s előlről kezdenél mindent akkor;
Ha képes vagy teljes testi valódat
elhasználtan is tettekre bírni,
s kitartani, amikor már valóban
csak akaraterődben tudsz bízni;

Ha méltósággal tudsz beszélni pórral
és királlyal is, józan tartással,
ha ellened sértést senki se forral,
s az számíthat rád, bár nem markánsan;
Ha könnyörtelen idődet kitölti
a hosszú táv percének értéke,
tiéd lesz minden kincs, virág, mi földi,
s Ember léssz fiam, férfi mértékben.

Wilcox: Tű és Cérna

Nősült a Tű, s a pap Gyűszű
Cérnát hozzáadta.
Olló ikrek meg a Rajzszeg
mint vendég járhatta.

Hajtű úrral ropta dúrral
Miss Centi utána,
de kedvének véget vetett
megtiport uszálya.

„Nem semmi az, - vén Méhviasz
sustorgott így vadul -
hogy abba a szép családba
Cérna beházasul!

Anyja a vén Orsó, szegény,
bolond volt, szégyellték.
Fényeskedni, férjhez menni
tőlem tud, képzeljék!”

Similabda nagyon ropta,
végül stégre esett,
s ez víg estnek és versemnek
gyorsan véget vetett.

Az ifjú pár a partra jár,
a frigy hímes varrás,
s szól a násznép: „Sose volt még
ilyen tisztos a nász!”